

Η Σταύρωση του Κυρίου

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Η Σταύρωση του Κυρίου

Ιωάννη
Κεφ. ΙΘ'
στ.16-37

Οι στρατιώτες μαστίγωσαν τον Ιησού και ύστερα του έβγαλαν τα δικά του ρούχα και του φόρεσαν κόκκινη χλαμύδα, δηλαδή βασιλικό ένδυμα, κι έπλεξαν αγκάθινο στεφάνι και του το φόρεσαν αντί για στέμμα στο κεφάλι και στο χέρι του έδωσαν

το άρχισαν να τον κοροϊδεύουν και
ίσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων». Κι
ξανάντυσαν με τα ρούχα του και
τον σταυρώσουν.

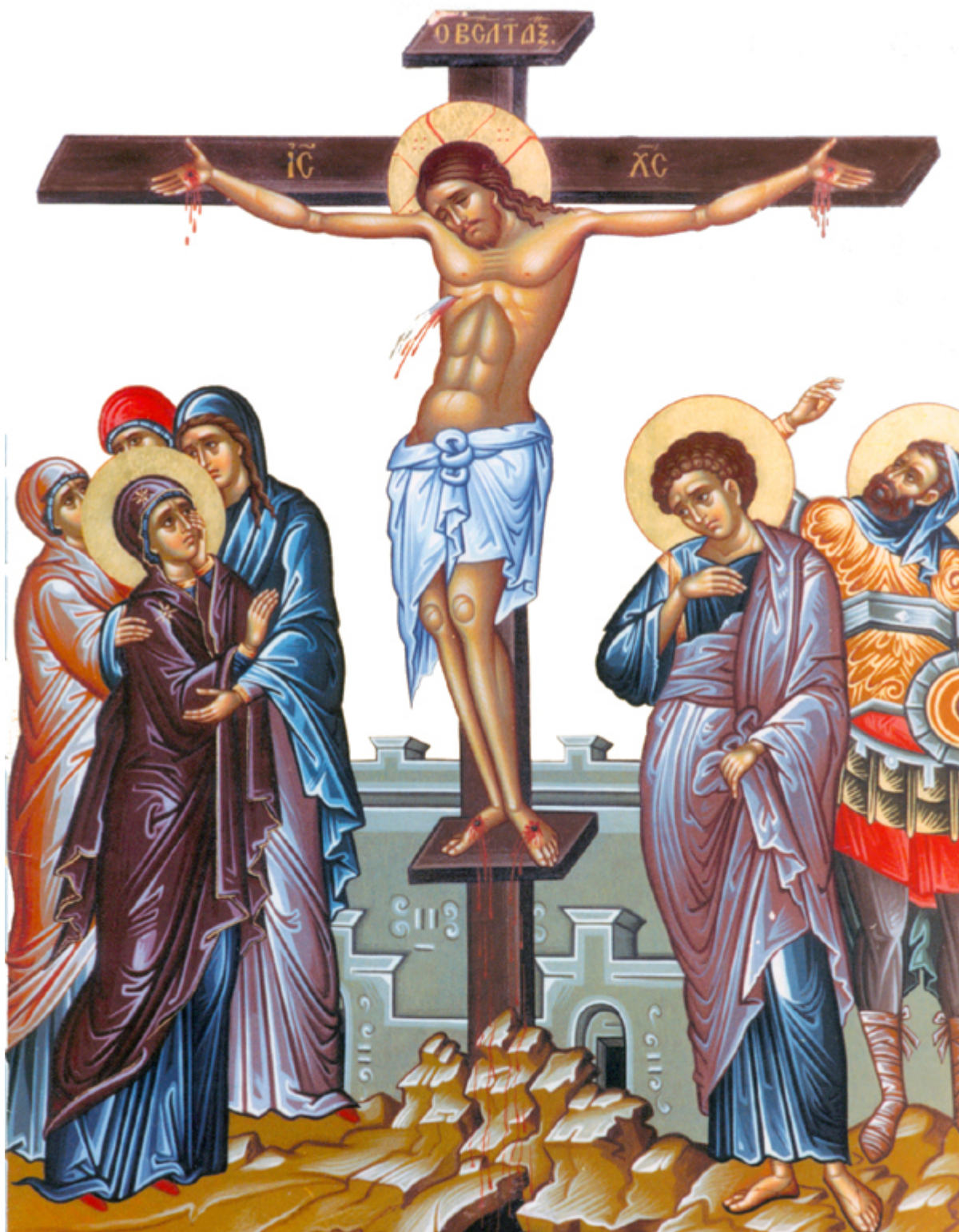

σταυρό του να τον κουβαλήσει μέχρι τον τόπο της σταύρωσης που ήταν ο Γολγοθάς, ένας σκουπιδότοπος λίγο έξω από την Ιερουσαλήμ. Ο Ιησούς ήταν πολύ εξαντλημένος και δεν μπορούσε να σηκώσει το σταυρό του. Οι στρατιώτες ανάγκασαν κάποιον περαστικό που τον έλεγαν Σίμωνα Κυρηναίο να σηκώσει το σταυρό στους ώμους του. Πλήθος ανθρώπων ακολουθούσαν και γυναίκες που έκλαιγαν. Στον τόπο της σταύρωσης έφεραν κι άλλους δυο κακούργους για να τους σταυρώσουν μαζί του.

Εκεί στο Γολγοθά σταύρωσαν τον Κύριο και τους δυο ληστές, έναν στα δεξιά του κι έναν στ' αριστερά του. Πάνω στο σταυρό του Κυρίου ο Πιλάτος έδωσε εντολή να γράψουν: **«Ιησούς Ναζωραίος, βασιλιάς των Ιουδαίων»**

Ο Ιησούς πάνω από το σταυρό είπε: *«Πατέρα μου, συγχώρεσέ τους, δεν ξέρουν τι κάνουν»*. Οι στρατιώτες που σταύρωσαν το Χριστό έπαιξαν στα ζάρια τα ρούχα του.

Ένας από τους σταυρωμένους κακούργους βλασφημούσε το Χριστό κι έλεγε: *«Εάν είσαι ο Μεσσίας, σώσε τον εαυτό σου κι εμάς»*. Ο άλλος όμως ληστής στράφηκε και του είπε επιτιμητικά: *«Ούτε τον Θεό δεν φοβάσαι; Εμείς τιμωρούμαστε δίκαια για όσα φοβερά κάναμε. Αυτός όμως δεν έκανε κανένα κακό»*. Κι ύστερα γύρισε προς τον Κύριο και του είπε: *«Θυμήσου με , Κύριε, στη Βασιλεία σου»* (: «Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη Βασιλεία σου»). Ο Ιησούς του απάντησε: *«Σε βεβαιώνω πως σήμερα κιόλας θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο»*.

Κοντά στο σταυρό ήταν η μητέρα του Ιησού και ο αγαπημένος του μαθητής, ο Ιωάννης. Όταν ο Ιησούς τους είδε, είπε στη μητέρα του: «Μητέρα, να ο γιος σου!» και στον Ιωάννη είπε: «Να, η μητέρα σου!» κι από εκείνη τη στιγμή ο Ιωάννης πήρε κοντά του την Παναγία και τη φρόντιζε.

Πολλοί από τους παριστάμενους κορόιδευαν τον Ιησού λέγοντας: «Αν είσαι γιος του Θεού, κατέβα από το σταυρό»

». Κι οι αρχιερείς τον περιέπαιζαν: «Άλλους έσωσε, τον εαυτό του δεν μπορεί να σώσει. Αν είναι ο εκλεκτός του Θεού, ας κατεβεί από το σταυρό για να τον πιστέψουμε».

Ήταν δώδεκα το μεσημέρι αλλά σ' όλη τη γη έπεσε σκοτάδι μέχρι τις τρεις το απόγευμα. Τότε ο Ιησούς φώναξε δυνατά: «*Ηλί, Ηλί, λαμά σαβαχθανί*» δηλαδή «*Θεέ μου, Θεέ μου γιατί με εγκατέλειψες;*». Έπειτα είπε «*Διψώ!*» κι αμέσως ένας στρατιώτης πήρε ένα σφουγγάρι, το βούτηξε στο ξύδι, το έβαλε σ' ένα καλάμι και το έφερε στα χείλη του Κυρίου, αλλά εκείνος αφού το δοκίμασε δεν θέλησε να πει. Κι ύστερα είπε: «*Πατέρα μου, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου*» και σε λίγο: «*Τετέλεσται*» (:όλα τελείωσαν). Έγειρε το κεφάλι και παρέδωσε το πνεύμα.

Τότε το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στη μέση και πολλά μνήματα άνοιξαν. Ο Ρωμαίος εκατόνταρχος είδε όσα έγιναν και δόξασε το Θεό λέγοντας: «*Αληθινά, αυτός ο άνθρωπος ήταν γιος του Θεού!*». Αλλά και όλος ο κόσμος που παρακολουθούσε τη σταύρωση όταν είδαν το σκοτάδι και το σεισμό έφυγαν τρομαγμένοι για την πόλη και μετανιωμένοι χτυπούσαν τα στήθη τους.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

